

RECOPILATORI DE PROPOSTES

Actualització: Febrer, 2020

Temàtica	Proposta
ACOMPANYAMENT ALUMNAT	<ol style="list-style-type: none"> 1. Prioritzar mirades més globals tot acompanyant els alumnes des d'una mirada de mentoratge dins l'acció tutorial. Mentoratge personalitzat (intentant reforçar l'autoestima i l'autoconeixement de cada alumne) i de caire social (oferint possibilitats de treball en grups diversos on s'analitzin els problemes dels iguals, del context local i mundial). En els espais de mentoratge social s'hauria de poder parlar de tot per contribuir a la formació de la pròpia cosmovisió sota una comprensió global i complexa del coneixement.
CURRÍCULUM	<ol style="list-style-type: none"> 2. Elaborar un currículum realment bàsic (de cultura bàsica) i vertebrador mínimament prescriptiu. 3. El currículum no hauria de tenir voluntat homogeneïtzadora sinó respectuosa de la pluralitat de pensament i coneixement. 4. Cal anar introduint gradualment –o en projectes pilot– una visió cosmogònica del món i del coneixement en el currículum i en el professorat. Caldria prendre el temari de diverses matèries i anar introduint dissenys amb criteris cosmogònics que a poc a poc introdueixin canvis substancials. 5. Treballar la sincronització dels continguts (explicar Plató i alhora les catedrals gòtiques i la teoria de Newton de la llum). S'han de prioritzar algunes competències bàsiques tot organitzant conceptes de forma sincronitzada i que estiguin vinculats. Això suposa també un treball en equip i força engrescador i estimulant. 6. Tot currículum té un vincle amb una estructura de poder. Per renovar el currículum caldrà fer-ho també amb l'estructura de poder institucional. Ens cal un lideratge pedagògic basat en la coresponsabilitat dins un procés dinàmic i no monopolitzat per l'equip directiu.
ENFOCAMENTS DISCIPLINARIS	<ol style="list-style-type: none"> 7. Hem de fugir de plantejaments pedagògics basats en la hiperespecialització i avançar envers interdisciplinaris de comprensió global del món i del propi coneixement. 8. Podem utilitzar la multidisciplinarietat si pretenem

	<p>estudiar un objecte o tema des de la mirada de diferents disciplines, des d'una visió polièdrica, on no hi ha síntesi. Permet aprofundir la mirada disciplinar i també endegar projectes intradisciplinaris.</p> <p>9. La interdisciplinarietat ens permet una visió més caleidoscòpica del coneixement i estudiar les relacions entre fenòmens, tot fent dialogar i interactuar les disciplines entre elles. Esperona el treball cooperatiu entre docents i permet un currículum més integral i no tan parcel·lat per matèries estanques. Permet, també, la transferència de marcs teòrics i mètodes d'aprenentatge diversos. El treball col·laboratiu i la innovació educativa s'hi relacionen directament.</p> <p>10. La transdisciplinarietat ens interpel·la com a docents perquè exigeix depassar el marc organitzatiu purament disciplinari acadèmic i escolar. Comporta una visió holística que incorpora coneixements i llenguatges diversos i tots els camps del saber (també els subjectius). És el model que més pot fomentar la creativitat, el pensament divergent i la reflexió crítica, tant dels docents com dels discents.</p> <p>11. La visió de la transdisciplinarietat ens permet treballar projectes globals, comunitaris, que depassin el currículum i que es concretin en projectes d'alt valor funcional, social i personal.</p> <p>12. Les disciplines, i el seu enfoc metodològic didàctic, cobren tot el seu sentit educatiu en la mesura que es posen en funcionament a la pràctica, en la resolució de problemes pràctics o teòrics i, a l'igual que en els oficis o professions, es requereix la visió holística dels aprenentatges previs adquirits (sigui quin sigui el model disciplinari fet servir). Per això, potser els models més útils seran els que ens ajudin a aprendre en base a la solució de problemes concrets, funcionals i rellevants. Aquí els models interdisciplinaris i transdisciplinaris, segurament, es mostraran més eficaços.</p> <p>13. Les avantatges i els inconvenients pedagògics de cada model disciplinari ens ofereixen l'entramat teòric necessari per a bastir l'argumentari pedagògic de moltes de les innovacions, en l'educació actual, que pequen, precisament, de no disposar d'un marc epistemològic que justifiqui i empari la seva pràctica. D'aquí les dificultats que tenen moltes d'aquestes innovacions a l'hora de poder demostrar els beneficis de la seva pràctica en l'aprenentatge de l'alumnat.</p> <p>14. Cal desenvolupar i aprofundir els fonaments, les limitacions i el marc optimitzador que, a nivell pedagògic,</p>
--	---

	<p>tenen els diferents models de gestió disciplinària curricular (multidisciplinarietat, interdisciplinarietat i transdisciplinarietat) i escollir entre ells en funció d'allò que perseguim, tot analitzant el context d'implementació. És a dir, saber fonamentar epistemològicament les nostres pràctiques curriculars.</p>
<p>ESTIL DOCENT</p>	<p>15. Cal un canvi de mentalitat docent, potser recolzada per iniciatives en la formació inicial i permanent més generalistes, que introdueixin una visió més global dels objectius i continguts d'aprenentatge, tant en la metodologia didàctica com en els processos d'avaluació de l'aprenentatge de l'alumnat. Una visió de caire més general on s'introdueixi també la incertesa sobre el coneixement adquirit en relació a allò esperat.</p> <p>16. Introduir la codocència i multidocència com elements constituents del canvi de mirada curricular. Planificar la didàctica de l'actuació docent en funció d'un procés dialèctic entre diversos professors actuant alhora. Caldrà entrenar-los abans, també sobre certa incertesa en el resultat final que produirà la interacció docent simultània, en l'aprenentatge de l'alumnat i en el propi aprenentatge docent.</p> <p>17. Tot l'equip docent participa en l'entrada o la visió de l'acció de l'aula de cada company docent, o del grups de docents amb els que fa codocència o multidocència. Es tracta de poder analitzar, des d'una visió d'equip, l'acció didàctica docent com a eina de formació permanent, d'anàlisi de la pràctica i de recerca educativa continuada. Per això caldrà una cultura de l'avaluació docent concebuda com a eina de millora de la pràctica i no com a quelcom vinculat a la fiscalització o el control de l'activitat laboral.</p>
<p>FINALITATS EDUCATIVES</p>	<p>18. Identificar les grans finalitats educatives sobre les quals hi ha consens (per exemple la sociabilitat) i les que no hi ha consens s'haurien de sotmetre a escrutini crític i control democràtic. Hem de treballar més el "què" i el "perquè" de l'educació i no només el "com".</p> <p>19. Cal una reflexió pedagògica prèvia per afinar les finalitats d'allò que vulguem emprendre com a docents i amb els nostres alumnes per, a posteriori, decidir el model disciplinari, la metodologia didàctica i el sistema d'avaluació que posarem en marxa per assolir els nostres propòsits. El model disciplinari escollit es relacionarà amb les nostres possibilitats d'assoliment dels objectius en un context, un espai i uns actors determinats.</p>

FORMACIÓ DOCENT	20. Tant la dinàmica de la formació de professorat com la pràctica de l'acció docent en els centres, s'hauria de configurar entorn un equip de professors diversos, amb formació diferent, que segueixen un determinat grup d'alumnes. En aquest equip poden haver especialistes, generalistes, mentors i acompanyants, comunicadors... Aquests equips farien una tasca de modelatge de l'alumnat a partir de la seva pròpia diversitat.
LIDERATGE PEDAGÒGIC	21. La cultura institucional i els lideratges pedagògics haurien de prioritzar el reconeixement de les persones de l'equip i de les seves fites docents. Això també s'ha de traslladar a la cultura de reconeixement de les fites i les actituds positives dels discents.
SISTEMA EDUCATIU	22. El sistema educatiu hauria de facilitar eines precises de comprensió i accés al coneixement a tots els joves, donat que és l'única institució que té el 100% d'aquests joves fins a una determinada edat.